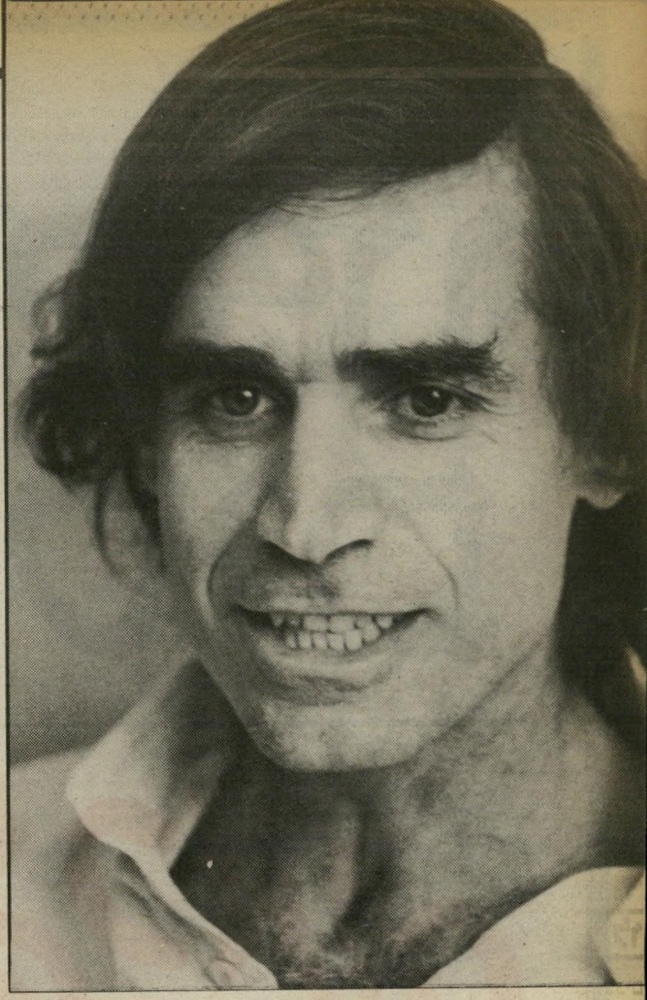

אלי דנקנר - במחזהו של בן-שימחון מיבטא מרוקאי

**„מדוע לא ידבר
האמלט במיבטא
מארוקאי?״ שואל
הצעיר המארוקאי
שגדל בוואדי
ס ל י ב**

הזיקה בין אלה היושבים כארץ ובין אלה היושבים מחוצה לה, הבעייה הושתקה זמן רב מדי בארץ. היא לא טופלה לא מפני שהיא לא היתה קיימת. היא חילחלה בתוך החברה שלנו. האירגון העולמי תרם מאוד לניתוח הבעייה בצורה לא-הרסנית. הוא שחידש את המימונה כמוצאי חגהפסה, ובכך סילק כל אלמנט של בושה שהיה לקהילה הזאת.

אני מודע לעובדה שהמצב שנוצר יכול להיות מנוצל בדרכים מעוותות על-ידי אנשים מעוותים. תמיד עולה איוז קבוצה של פסיכופאטים, שמטרתה לחדר את הקוטבינות, לזרוק בוך וליכלוך ולרוג במים עכורים. אבל הכלבים ינחוו והשיירה תעבור, ואין ספק שהשייבה החברתית הזאת עוברת כיום תהליך פסיכוארפי חיובי.

בן-שימחון לכל אחד המשיח שלו.

האמלט, נסיך מארוקו

המחזה בוזמימה הוא קומדיה קב" לית-מוסיקלית, בנימוים של חנו שניר ומיכל פורת. בתפקידים הראשיים מנחם עיני וריבקה בכר. המלחין הוא ישראל בורוכוב, מי שהיה חבר בלהקת הברירה הטבעית.

**עין צוחקת
ועין דומעת**

המחזה מתחיל בשיר אסור, המ" גיע יום אחד לעיירה יהודית קטנה שבמארוקו. בוזמימה, שהוא מקובל ופייטן, קולט אותו. הוא אינו יודע מאין הוא בא ולכן מבקש להתחקות אחר מקורו. סוליאקה, הזמרת-קוסמת, מע" ניקה לו את עורתה, אלא שהרב עובריה מנסה בכל מחיר למנוע את תהליך שיחזור השיר. מסתבר שהרב עובריה וסוליאקה הם היחידים בעיר המכירים את השיר, ועשרים שנה קודם לכן הם יצאו למסע בעיקבות השיר ואיכרו את כל תלמידיהם.

נושא השיר הוא מלך הקורא לנתיניו לבוא אליו ולשחרר אותו משביו כדי שיוכל לגאלם. מאז שקרה האסון לעובריה הותרם השיר, וכשהוא פורץ פתאום מחדש, מהפנט עובריה את בוזמימה ואת תלמידיו ומשכיח מהם את השיר. בוזמימה מרמה לשמוע את קולה-המלך המשיח קורא אליו שוב. הוא ותלמידיו מנסים לעלות על התדר של השיר.

יש השומעים את השיר ויש שאינם שומעים אותו, אבל כולם מחפשים איזושהו ניצנוץ שיוכלו בעזרתו להגיע אל השיר, המסמל את הגאולה, את המשיח או את ירושלים. השאלה היא איך יסתיים המסע.

אני לא ממציא כלום, אני רק מתאר את הדברים כפי שהם קרו. אומר גבי בן-שימחון. ״זה יוצא מיסטי, אבל זה קרה בדיוק כך. זה לא דימוי. האנשים האלה יצאו למסע מגוחך. אפשר להביט עליהם בעין אחת צוחקת

בן-שימחון (משמאל) בשעת עלייתו (1947) בנמל חיפה מחג לחאקי

למה אי-אפשר להציג המלט משוחק רק על-ידי כושים? האם המלט חייב להיות משוחק רק על-ידי טיפוס דני, והמלך ליר רק על-ידי מי שיש לו מיבטא סקוטי? אם יכניסו להבימה, לקאמרי ולהתיאטרון העירוני של חיפה יותר שחקנים בעלי היגוי מיוחד, ירגילו את אוזנו של הקהל והמורות תסתלק. אסור לשמור בתיאטרון על מצב שבו קשה למצוא לא קניג של דיבוק מיוחד, או ששחקן עיראקי, יהיה מתוסכל לנצח ומבטל, אומר ר"ד גבי בן-שימחון — מחאון, משורר ומרצה בכיר בחוג לקולנוע ולתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב.

הוא זה שכתב את מלך מארוקאי, ההצגה המיזרחית הראשונה בתיאטרון המימסדי, שהועלתה לפני שנתיים בהבימה. מחזהו הבא, בוזמימה, עומד להיות גולת הכותרת של כינוס שורשים, שיתקיים במשך כל חודש אוגוסט.

יהיה זה הקונגרס הראשון של האירגון העולמי ליוצאי צפון-אפריקה, שיוקדש לתרבות. מטרת הקונגרס היא להפגין קיום של יישות אמנותית-מיזרחית בארץ ומחוצה לה. הפסטיבל יתקיים בכל רחבי הארץ, ויתרכו בעיקר בגני-התערוכה בתל-אביב. קונגרסים אחרים של האירגון אמנם כבר נערכו בארץ בעבר, אבל הם לא נשאו אופי תרבותי, אלא בעיקר כלכלי או חברתי, מסביר גבי בן-שימחון — שאין לו וליושבדאש האירגון שאלו בן-שימחון, שום קשר משפחתי. הקונגרס הנוכחי הוא הרבה יותר מקיף, ויבואו אליו כ-10 אלפים צופים, יהודים יוצאי צפון-אפריקה הגרים בחוץ-לארץ, שיממנו את הנסיעה מכיסם הפרטי.

האירגון קיים כבר כעשר שנים. מטרתו העיקרית היא להעלות את רמת המודעות הפוליטית-חברתית של יוצאי צפון-אפריקה. ולהגביר את